

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No Q/J/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 148 JAFFNA, FRIDAY, 26th AUGUST 1988

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUE

Please re-address all undelivered issues of the Morning Star to:

The Manager, "Morning Star", Vaddukoddai.

Subscription
Inland: Rs. 50/- per year.
FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

Jaffna College — Institute of Technology

Jaffna College Institute of Technology started conducting courses in Carpentry and Masonry (duration 3—4 months) with the help of the "Care International." Jaffna branch through Canada Fund Programme.

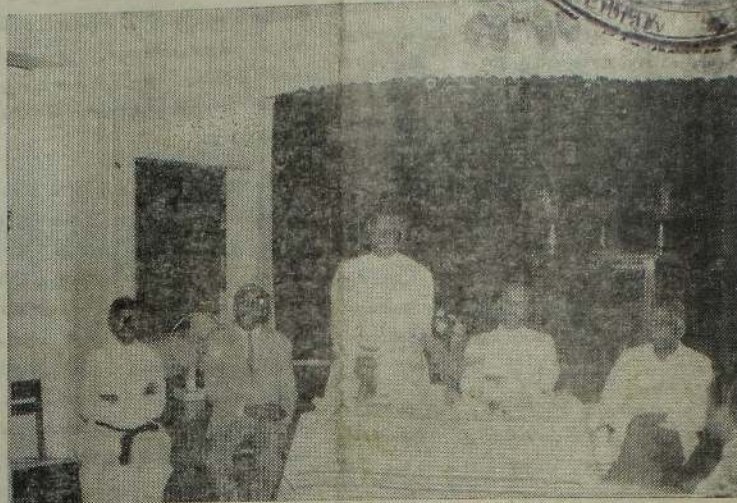
Under this scheme, Institute will train 45 students in Carpentry and 60 students in Masonry during a period of one year. Presently there are 15 students in Carpentry and 15 students in Masonry following these courses. Arrangements are also made to get the help of community centres, in and around Vaddukoddai area for obtaining the names of the students who are interested to get training in these trades. Each student in the masonry course is given an allowance of Rs. 25/- per day and each student in the Carpentry course is given an allowance of Rs. 15/- per day. According to "Care International" the purpose of launching this scheme is to meet the high demand for masons and carpenters in the peninsula.

The Rev. P. R. Navendranugoolan Returns from Australia

The Rev. P. R. Navendranugoolan, Pastor of St. Peter's Church, Vavuniya, in the Jaffna Diocese of the Church of South India was one of the two selected by the N. C. C. of Sri Lanka this year to attend the Asian Ecumenical Course. This course was conducted from the 7th of August to the 3rd of September in Sydney, Australia. The theme of the course was "The Mission of God in the Context of the Suffering and Struggling Peoples of Asia". There were nearly 60 participants from member churches of C. C. A. from all over Asia. The Rev. Anugoolan was given the opportunity of presenting a paper on the theme based on his own experience from the North of Sri Lanka.

Visit of C. C. F. Officers

Mr. Craig Copland, Programme Director of the Christian Children's Fund of Canada visited Jaffna, accompanied by his wife Sandy Copland. They visited various centres in Jaffna where some children are being supported by the C. C. F. These included St. John's College, Chundikuly Girls College, Uduvil Girls College, Eliatamby Memorial Home, the Salvation Army Home and the Day Care centres at Varany, Kudathana and Sathiapuram. They also visited the Christian Students Centre at the Jaffna University. They also had a brief visit with the Roman Catholic Bishop of Jaffna, the Rt. Revd. Dr. Deogupillai. Outside the Peninsula they visited the various development and housing projects of the Jaffna Diocese of the C. S. I. between Killinochchi and Vavunia.

Letter to the Prime Minister of India

No. 59, St. Patrick's Road,
Jaffna, Sri Lanka.
22nd August, 1988.

To:
Rt. Hon. Mr. Rajeev Gandhi,
Prime Minister of India,
Prime Minister's Secretariat,
New Delhi,
India.

Honoured Sir,

We, the representatives of the civilian population of Jaffna Town, are compelled to register our very strong protests and appeal to you for assistance to save the Tamil people from the wanton killing and injuring of innocent civilians by and the physical and mental pains caused to the Tamil civilians by the actions of the Indian Peace Keeping Force.

It is you and your country that voiced strong protest against the murder and maiming of Tamils in the North and East of Sri Lanka and destruction of their properties, by the all Sinhala Sri Lankan Forces. This endeared us, the Tamils, to you and your country and we looked up to you as our brothers, benefactors and saviours, who will protect us.

The Tamil people received the Indian Peace Keeping Force with open arms and cheered themselves hoarse, as they felt that an end to their trials and woes have come. The Tamils felt so, as it was declared by your country that the I. P. K. F. was sent here "to protect the Tamils, assist them to obtain their rights for which they were fighting for and to safeguard the traditional Tamil areas of the North and East, which were being plundered under the guise of colonisation."

All Tamils accepted the Peace Accord signed by the Govts. of India and Sri Lanka, even though the Tamils who were directly involved in the conflict were not a signatory to the Pact. Some Tamil groups accepted the pact under protest. Due to some actions or misunderstandings, the youths who fought for the rights of the Tamils,

withdrew from the acceptance of the peace Accord. From then on violence re-erupted in the North and East. The I. P. K. F. goes berserk and engage in wanton killings and maiming of innocent civilians and destroying their properties to seek vengeance for loss of life and limbs of their colleagues or for an attack on their camps. Adding insult to injury is the branding of innocent civilian victims as L. T. T. E. militants. This is the very pattern adopted by the Sri Lankan Forces and rightly condemned by you and your country.

Since middle of 1987 numerous innocent civilians have lost their lives, limbs and properties by the actions of the I. P. K. F. The Massacre of Medical Specialists, Medical Officers, Nurses, other hospital staff and patients at the Premier Hospital in Jaffna Town by the I. P. K. F. is still a haunting memory of the public. Some incident or other in some part of the North or East by the I. P. K. F. claims innocent civilian lives daily. We wish to detail here the recent wanton killings of civilians by the I. P. K. F. within the Municipal limits of Jaffna.

On Thursday 18-08-1988 in the morning, a mobile patrol of Indian Special Police or Army Unit is reported to have had a bomb or grenade thrown at it, on Kachcheri—Nallur road, near a hindu temple about a mile from Kachcheri. This resulted in the killing and/or injuring some members of the patrol. The Patrol had then rushed back towards Kachcheri with their dead and injured firing all along the way, at persons on the road. At the Kachcheri the patrol was joined by some vehicles and the convoy had sped along Kandy Road and Hospital Road towards the hospital spraying bullets all along.

One Mr. James Arumalnathan, a teacher attached to St. Patrick's College, Jaffna and his one time student Mr. Antonipillai BruneChristy were standing on Hospital Road, opposite the home of Mr. Arumalnathan, along the parapet wall of

the Seventh Day Adventist church, talking. They had just returned from the funeral service of a neighbour down temple road lane. These two persons were mowed down to death by bullets sprayed from the speeding I. P. K. F. vehicles. A few yards further towards hospital an old man named Mr. Pasupathipillai was cut down dead by the bullet from the same vehicles. Still further nearer Martyn Road—Hospital Road junction, bullets were sprayed towards Mr. Anton Alfred, the Assistant Commissioner of local Government, Jaffna. However he fell off his bicycle through excitement and had a miraculous escape. Still further towards the hospital near the Bank of Ceylon building two civilians were badly injured.

Adding insult to injury was the information passed on to the Press and Mass media of both India and Sri Lanka. The Indian News cast first announced that three civilians were shot dead by L. T. T. E. Militants. This was later amended as three civilians were victims to the clash between the I. P. K. F. and L. T. T. E. Militants. This is the normal pattern followed after every killing of innocent civilians or the dead civilians are branded as L. T. T. E. Militants. This is to fool the people outside North and East and the international community. The Sri Lankan Forces too did the same, but the people here now feel that the I. P. K. F. are worse. The Tamils here have started to entertain doubts as to the sincerity of purpose of the I. P. K. F. as cried from roof top by India to the entire world.

The Tamils fought on all democratic and non violent ways to obtain their rights and save their traditional motherland ever since the Britishers abdicated their rule of the Island. All these methods were met with violence by repeated Sinhala Governments. The Tamils were at the receiving end of every communal bursts in

(Continued on page 4)

C. S. I. Moderator in Colombo

From Left to Right:

Rev. T. S. Premarajah

Rev. M. Azariah (Secretary
C. S. I. Synod)

Most Rev. Victor Premasagar
Moderator C. S. I.

Rt. Rev. D. J. Ambalavanar

Mr. James Balraj (Director
C. S. I. Council for
Technical Education).

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

சிறிஸ்தவ வார இதழ். [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்]

மலர் 148 26-8-1988 [இதழ் 22]

ஏழைகளின் தோழன் ஏசுபிரான்!

முற்றோடர்

ஏழைகளை வஞ்சிக்க அடக்கி களை ஒடுக்கி, அடக்கி, அவர்களை வைத்த வேலை வாங்கி செல்வந்தர் ஆகிறார்கள் பலர் எத்தனையோ கிறிஸ்தவ குடும்பங்களில் நான் காணக் கூடியதாக இருந்தது என்பதை வெளியில் அங்கே விட்டுத் தலைவணம் தலைவியும், நாகரணியில் இருந்து காலிக்கு மேல் கால் போட்டு ஆங்கிலத்தில் அலம்பிச் கொண்டு இருக்கிறார்கள்; அவர்களது பிள்ளைகள் விட்டிஷன் அறை யினுள் ரீடி பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள், அங்கே இருக்கும் வேலை முற்றும், ஏழைக்குடும்பத்தப்பிள்ளை ஒன்று செய்து கொண்டிருக்கும், அந்தப்பிள்ளையின் உடையைப்பார்க்கும் பொழுதும் அந்தப்பிள்ளையின் முகத்தைப் பார்க்கும் பொழுதும் சரியான கவலைக்கிடமாக இருக்கின்றது!

பழனி லோகநாதன்

சிறிஸ்தவ ஜக்கிய இறையியற் கழகம்.

ஆனால் அந்த வீட்டுக்குடும்பத்துப் பிள்ளைகள் வெளியே செல்லும் பொழுதென்றாலும் உள்ளே, விட்டிஷன் இருக்கும் பொழுதென்றாலும், மேலாட்டு உடைகளும், மேனி முற்றம் வாசனைத் தைலமும் மைகளும் தூயிச் கொண்டொன் இருப்பார்கள்.

இங்கு விட்டிஷனிலே இவர்கள் உண்ணும் ஒருநேர உணவின் செலவுதான், அந்த வேலைக்காரப் பிள்ளையின் ஒரு மாதச் சம்பளமாக இருக்கிறது. முதலாளி; தொழிலாளி என்ற பாகுபாடு எழுந்த நிமிஷம்தான் "எடியே எடர்" என பெரியோர் முதல் சிறியோர் வரை கூப்பிடும் இழிவான வார்த்தைகள் தொழிலாளிகளான ஏழைகளுக்குச் சொழிக்கப்படுகின்றன.

அடிமைகளாக அவர்களை அடக்கி அழுதை செய்து தங்களை ஐயா முதலாளியாரை என்று அழைக்க வைக்கிறார்கள்.

இப்படியாகவே மக்களைச் சுண்டியே இச் செல்வந்தர்கள் உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றனர்.

செல்வமும் ஏழ்மையும்

செல்வம் பல உள், அவையிற, கல்விச் செல்வம் பிள்ளைச் செல்வம், கலைச்செல்வம் பொருட் செல்வம் இவைகளாகும், இவற்றிலே மக்களிடையே பெரும் பிள்ளை உருவாக்கிக் காட்டுவது பொருட் செல்வம்; இது அன்

பின்மை, பொருமை அடக்கு முறை, பேன்மை இவற்றையெல்லாம் உருவாக்கக் கூடியதாகும்.

பெருட் செல்வம் பற்றி நாம் ஆராயும், பொழுது, அது நீர்க்குழுதி போலானது எனலாம். திடீரென தோன்றும் உடனே மறையத்தக்கது.

பணக்காரனுக்குச் செல்வம் எப்படி வரும்? எப்படிப் போகும் என்பது பற்றி வள்ளுவம் நல்ல முறையில் விடையொன்றை நமக்களித்திருக்கிறது.

"கூத்தாட்டு அலைக்குழாத்தற்றே பெருஞ்செல்வம் போக்கும் அது விளிந்தற்று"

— (திருக்குறள்)

காடகக் கொட்டகைக்கு ஒவ்வொரு ஆளாக எப்படி வந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ, அப்படியே செல்வம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வரும் போகும் பொழுதும் மட்டும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் போகாத திடீரென கொட்டகையை விட்டுப் போவது போல ஒரே அடியாய் தொலைந்து போய் விடும் என்பது வள்ளுவர் கண்ட உண்மையாகும்.

(வளரும்)

துய ஆவியின் திருப்பிரசன்னம்

புகிய ஏற்பாட்டில் துய ஆவியின் திருப்பிரசன்னத்தையும், செயலையும் குறிப்பதற்காக முக்கியமான பதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

1. பிறத்தல் — (யோ. 3: 5, 6)
2. வாசம் பண்ணுதல் — (11 தீமோ. 1: 14; ரோ. 8: 11)
3. முந்திரையிடுதல் (11 கொ. 1: 22; எபே. 1: 13; எபே. 4: 30)
4. அச்சாரம் — (11 கொ. 1: 32; எபே. 1: 14)
5. அபிஷேகம் செய்தல் — (11 கொ. 1: 21; யோ. 2: 7)
6. நிரப்புதல் — லூ. 15: 41, 67, அப். 4: 8, 17 எபே. 5: 18)
7. ஞானமுழுக்குப் பெறுதல் — (மத். 3: அப். 1: 4; 1 கொ. 12: 13)

இப் பதங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் உண்டு. தரப்பட்டுள்ள திருமறை வசனங்களைப் படித்துத் தியானியுங்கள்.

பார்வை இழந்த மக்களுக்கு 'லூயிஸ் பிரேயில்' ஓர் ஒளிவிளக்கு!

பிரான்ஸ் நாடு தவிர்ந்த ஏனைய நாடுகளில் பிச்சைக்காரர்களாகத் திரிந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் குருடர்களே. இக் காலக்கட்டத்தில் தான் அரச ஊழியரான வலன்ரின் ஹக் என்பவர், 1784 ஆம் ஆண்டில் பரிஸ் மாநகரில் முதல் முதலாக பார்வையிழந்த பிள்ளைகளுக்கு ஒரு பாடசாலை யைத் தொடக்கினார். இப்புதுப் பணி பலரை விழிப்புணர்ச்சோர்கல்வி பற்றி ஆய்வு செய்யத் தூண்டியது.

செருப்புத் தைக்கும் ஒரு தொழிலாளிக்கு ஒரு மகன் இருந்தான் இச்சிறுவன் தனது தகப்பனின் ஆயுதங்களை எடுத்து விளையாடும் போது, தன் கண்ணைக் காயப்படுத்தி விட்டான். அது 1809 ஆம் ஆண்டு. இச்சிறுவனை மருத்துவமனையில் சேர்த்தனர், அவனின் காயப்பட்ட கண் பார்வையை இழந்து விட்டதை அறிந்த மருத்துவர்கள் அவனின் மற்றக் கண்ணையாவது கெட்டுவிடாமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென ஊக்கமாக முயன்றும் முடியவில்லை.

இச்சிறுவன் தன் இரு கண்களின் பார்வையை இழந்து விட்ட நிலையில், மருத்துவ மனையிலிருந்து வெளியேறினான். இச்சிறுவன் யார் தெரியுமா? அவன்தான் குருடர் எழுத்தறிவு பெற காரண கர்த்தாவான லூயிஸ் பிரேயில்.

இச்சிறுவனின் பெற்றோரின் உறுதியான செயற்பாடும், முயற்சியும் லூயிசை சாதாரண மாணவர்களுக்கு நிகரான கல்வியைப் பெற வழிவகுத்தது. இவனின் தந்தை எழுத்துக்களைப் பலகையில் ஆணியை அடித்து உண்டாக்கித் தடவி வாசிக்க உதவி செய்து கொடுத்தார்.

பரிஸ் நகரில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட பாடசாலையில் தன் கல்வியைத் தொடர்போனான். தனது பத்தாவது வயதில், அப்பாடசாலையில் இருந்த லேயின் டைப் (Line type) மூலம் தன் கல்வியைத் தொடர்ந்தான். இவனது பன்னிரண்டாவது வயதினில் சார்ன்ஸ் மாறி என்ற இராணுவ வீரன் இராணுவத்தின் இருளில் செய்தி பரிமாறும் முறையில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி 12 புள்ளிகளுடன் கூடிய முறைமை ஒன்றைச் செயற்படுத்திக் காட்டினார். இந்த செயல்முறை ஒலியின் வேறுபாட்டிற்கு அமைய புள்ளிகள் கோடுகாட்டில் மேலும் சீமூமாக அமைந்தது. இசைக்கு இடமின்றி, உச்சரிப்புக்கும் கட்டடமாகக் காணப்பட்டது. இந்த முறைமைதான் புள்ளிகளைக் கொண்டு எழுத்துக்களை உருவாக்கலாம் என்ற எண்ணத்தை லூயிஸ் பிரேயிலுக்குத் தோற்றுவித்தது.

நான்கு ஆண்டுகளின் பின் லூயிஸ் தன் 16 ஆம் வயதி ஆறுபுள்ளிகளைக் கொண்டு மொழியைக் கட்டடம் கற்கலாம் என்ற நற்செய்கையைத் தனது ஆய்வின் மூலம் வெளியிட்டார். இவரது எழுத்துக்கள் கடினமான தாளில் ஊசியால் குத்தினால் ஏற்படும்

மேடு கைகளினால் தடவும் போது உணர்ந்து வாசிக்கக் கூடியதாகும் தனது 23 ஆம் வயதில், பல்வேறு துறைகளில் லூயிஸ் தான் கண்டு பிடித்ததை வலுப்படுத்தியதைக் கண்ட டாக்டர் ஆர்மிடேஜ் என்பவர் மெய்சிவிர் தனது தனது சொந்த நாட்டிலும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குட்பட்ட சகல நாடுகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தினார்.

ஆனால் பிரேயிலின் கண்டுபிடிப்பில் பொருமை கொண்ட அந்த இராணுவ ஊழியன் வலன்ரின் விமர்சன முறையில் கண்டு பிடித்த முறையையே பிரான்ஸ் நாட்டில் கட்டாயப்படுத்திப் புகுத்தப்பட்டது. ஆகவே லூயிஸ் பிரேயிலின் மாணத்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு தான் பிரான்ஸ் 'பிரேயில்' முறையைப் பின்பற்றத் தொடங்கியது லூயிஸ் தமது 43 வது வயதில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

தற்கால விஞ்ஞான உலகின் பற்பல கண்டு பிடிப்புகளுக்கு மத்தியிலும் இன்று பிரேயில் கண்ட அடிப்படைப் புள்ளிகளே மாற்றமின்றி பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பிரேயில் முறையை 12 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகள் முன்றிலிருந்து ஆறு மாதத்திற்குள் கற்றுக் கொள்ளலாம் கைவிரல் மிருதுவானதாகவும் இருக்க வேண்டும் ஓரளவு கல்வியறிவு உடையவர்கள் ஒரு மாதத்துக்குள்ளேயே கந்த முடியும், நிமிடத்துக்கு 145 வர்த்தகங்களை வாசிக்கக் கூடிய இந்த முறை ஆங்கில சுருக்கெழுத்திலும் பார்க்க வேகம் கூடியது.

பிரேயில், பார்வையிழந்த உள் ளங்களுக்கு ஒரு புகிய உலகைக் காண்பித்தார். ஆனால் இந்த ஒளியை எம் நாட்டில் எத்தனை பேர் பெற்றுக் கொண்டார்கள்? கல்வித் திணைக்களத்தின் அறிக்கையின்படி; இலங்கையில் ஏறக்குறைய முவாயிரம் பேர் பார்வையிழந்த வாழ்கின்றனர். இத்தொகையில், ஏறக்குறைய ஆயிரம் பேர் சிறுவர்கள்.

இச்சிறுவர்களுக்காக 14 பாடசாலைகள் உள்ளன. தமிழ்ப் பகுதிகளில் கைத்தடியிலும், திருகோணமலை லுமாக இரு பாடசாலைகள் உள்ளன. இயேசு பெருமான் சொன்னார்: உன்னைப் போல் உன் அயலாளிடத்திலும் அன்பு கூருவாயாக என்று இக் கூற்றின்படி, வடகிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள திருச்சபை ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு பாடசாலையாவது நிதியி பார்வையிழந்த பிள்ளைகளுக்கும் வளர்க்கதோர்க்கும் ஒளி கொடுக்க முன் வரல் வேண்டும் இந் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலுமுள்ள சபைகள் விழிப்புணர்ந்தவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய இத் திருத்தொண்டைப் பற்றி ஒன்று சேர்ந்து ஆழமாகச் சித்தி செய்து செயற்படுவது அவசியம் தகவல்: "தொடுவாளம்"

தாரகை ஒளி

ஏற்ற காலத்தையும் இடத்தையும் அறிந்து முயற்சி செய்யும் அரசர்க்கு உலகமுழுவதும் ஆள நினைத்தாலும் முடிவதாம்.

எங்கள் கருத்து

மக்களின் அவலக்குரல்!

நமது திருமறையில், இறைமக்களின் குரல் துக்கம் முகல் இறுதி மட்டும் ஒலிக்கின்றது. இறைமக்களின் சமுகவாழ்க்கைச் சூழலில் தான் இறைவன் பேசியுள்ளார். இந்தக் குரலை மிகவும் தீர்க்கமாய் ஒலிக்கும் தீர்க்கதரிசிகள் கூட, தாம் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டே இறைவனின் செய்தியை அறிவித்தனர்.

மோசே ஆமோஸ், ஏசாயா, எரேமியா போன்ற தீர்க்கர்கள் இறைவனை மக்களின் இறைவனாகக் கண்டனர். மக்களின் இறைவனாக இருப்பவர், எவ்வாறு மக்களின் அங்கலாய்ப்பையும் அவலக் குரலையும் கேட்டனர் என்பதை திருமறை காட்டுகிறது மக்களின் அவலக் குரலைக் கேட்டு, இறைவன் தமக்குள்ளே எப்படி அங்கலாய்த்துக் குழம்புகிறார் என்பதையும் திருமறையில் வாயிலாகக் காண்கிறோம்.

இன்று இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்கள், குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் எழுப்பப்படும் அவலக்குரல் அவர்கள் தங்கள் துன்பத்தை யெண்ணி வேதனைப்படுவது மட்டுமன்றி, அந்தத் துன்பத்தை ஏற்படுத்தும் சக்திக்கு எதிராகத் தங்கள் புரட்சியை உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தும் புரட்சிக்குரலாக ஒலிக்கிறது! இதற்குச் செவி மடுத்து இத் துன்பக் கட்டுகளிலிருந்து தம்மை விடுவிப்பவர் யார்? இலங்கையில் உண்டா? அல்லது இந்தியாவிலுண்டா? துன்பத்தினின்று எழும் இப் புரட்சிக்குரலை இறைவன் கேட்டார். ஏற்கனவே செயலாற்றத் தொடங்கி விட்டார்!

இஸ்ரவேல் மக்களும் மோசேயும் கி. மு. 12 ஆம் நூற்றாண்டளவில் எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து எழுப்பிய குரலும், கி. மு. 6ஆம் நூற்றாண்டில் எரேமியா எழுப்பிய குரலும் இத்தகைய அவலக் குரலேயாம்! இந்த அவலக்குரல் இறுதியில் புரட்சிக் குரலாக எழுச்சிக் குரலாக உருவெடுத்தது. இஸ்ரவேலரின் வரலாறு காட்டும் உண்மையிது.

தமிழ் மக்களின் அவலக்குரலை இறைவன் கேட்காமலில்லை. அவர்களுக்கு வேதனையை விளைவித்து வரும் சக்திகள் — அது சிறிதாயினும் பெரிதாயினும் — கடவுளைச் சந்திக்க வேண்டிய அந்த நான் நெருங்கி வருகிறது அரியணைகள் அசைகின்றன. ஒடுக்கப்பட்டோர் விடுதலையடைவது நிச்சயம்! தமிழ் மக்களை நெடுங்காலமாக ஒடுக்கி வந்தவர்கள் உருக்குலைந்து அவலக் குரல் எழுப்பப் போகிறார்கள்!

ஏழைகள், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டோரின் அவலக்குரலை விசாரிக்கும் இறைவனின் தீர்ப்பு நான் நெருங்கி விட்டது. மந்தரம் நீங்கும், மாற்றம் ஏற்படுவது நிச்சயம். தமிழ் மக்களின் ஏக்கங்களுக்கும் பெருமூச்சுகளுக்கும் விடிவு உண்டு! இத்தகைய மற்றத்திற்கான நன் நம்பிக்கையும் எதிர் பார்ப்பும் நமக்கு இருக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ சேவா ஆச்சிரமம்

சுண்ணாக்கத்திலுள்ள கிறிஸ்தவ சேவா ஆச்சிரமத்தின் 49 வது ஆண்டு விழா, இம்மாதம் 20-ஆம் திகதி விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று காலை 6.30 மணிக்கு நன்றி தேர்ப்பந்த நற்சூணை வழிபாடு நடைபெற்றது. அதன் பின், சிறியவர்கள், வளர்ந்தோர் உட்பட பலர் முழுக்கு ஞானஸ் ஞானத்தை ஆச்சிரமத்தில் பெற்றனர். காலை 9.30 மணிக்கு நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை சுண்ணாக்கம் கிறிஸ்தவ இறையியல் மாணவரால் நடத்தப்பட்டது. இறையியல் கல்வூரி விரிவுரையாளரில் ஒருவராகிய அருள் திரு தேவ ஆனந்தராசா

அருளுரை வழங்கினார்.

அன்று பிற்பகல் 3.00 மணிக்கு ஆச்சிரமத்தின் பெரிய ண்ணன் மண்டபத்தில் விழாவின் இறுதிக் கூட்டம் நடைபெற்றது. இக் கூட்டம் அருள் திரு. ஜே. சர்வானந்தா அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. டாக்டர் W. L. ஜெயசிங்கம், கத்தோலிக்க சபையைச் சேர்ந்த அருட்செகாதரி ஒருவர் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார்.

ஆச்சிரமத்தின் பிரதமசேவக் அருள் திரு. சரம் அல்பிரட் அவர்கள் அனைவர்க்கும் நன்றி கூறினார். கூட்டத்தின் பின் அனைவர்க்கும் தேரீர் விருந்து பசாணை நடத்தப்பட்டது.

★ பாலர் நேசன் ★

— சிறுவர் பகுதி —

அதோ பராய்!

குதித்துக் குதித்தே ஓடும்
குதின அதோ பராய்
அசைந்து அசைந்து செல்லும்
ஆனை இதோ பராய்
பறந்து பறந்து போகும்
பகுத்து அதோ பராய்

நகிந்து நகிந்து செல்லும்
நத்தை இதோ பராய்
நத்தித் தத்திப் போகும்
நவளை அதோ பராய்
துள்ளித் துள்ளி நாரும்
பள்ளி செக்னோம் வராய்

— (அழ வள்ளியப்பா)

வேதாகமச் சங்கீதங்கள்

— கவிதை வடிவம்: —

நவாலியூர் சி. என். செல்லத்துரை

சங்கீதம்:— 57

(முந்தொடர்)

6, என்னுடை	பகைவர்களே	
கண்ணியை	வைத்திட்டார்	எந்தனுக்கு
ஒருவிர்ப்	பயம்புதனால்	
ஏற்பட்டு	விட்டது	இன்றெனக்கு
நரன்போகும்	பாதையிலே	
குழியொன்ற	வெட்டினார்	தரங்களாக
ஆனாலும்	அக்குழிக்குள்	
தாங்களே	வீழ்ந்தார்கள்	ஏங்கலாக
7, ஈசாளன்	இதயம்நல்ல	
அமைதியாய்	உறுதியாய்	இருக்கிறது
உண்ணைந்	கிர்த்தனையால்	
பாடினும்	தகுதியும்	பெறுகின்றது
8, எந்தனின்	ஆத்தமாவே	
நியாக	எழுந்தினி	விழித்திடுவாய்
ஒயாமே	நீயும்எழு	
விணைய	நீயுந்தான்	எழுந்திடுவாய்
வைகறைக்	காலையிப்போ	
வந்ததால்	நாமெல்லாம்	பாடினோம்
பாடிஅக்	காலதன்னை	
நிச்சய	மாய்வா	வேற்றிடுவோம்
9, ஆண்டவா	உனக்குநன்றி	
பகிரங்க	மாயெங்கும்	சொல்லிடுவேன்
நாடுகள்	மத்தியிலுண்	
துதிபாடிச்	கிர்த்தனம்	பண்ணிடுவேன்
10, உன் தயை	உன்கிருபை	
வரணங்கள்	போலவே	பரந்துள்ளது
உன்னுடை	சத்தியமோ	
மேகங்கள்	யாவினும்	உயர்ந்துள்ளது
11, ஆண்டவா	உன்மகிமை	
உலகெல்லாம்	ஒளியாக	வளர்ந்திட்டும்
உன் நாமம்	அந்தவானம்	
யாவினும்	மேலாக	உயர்ந்திட்டும்

கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்

வினா: ஈசாக்கைப் பளி கொடுக்கும் படி ஆணையிட்ட கடவுள் ஒரு அன்புள்ள கடவுளா? விடை: ஆபிரகாம் காலத்திய மனப்பான்மை, சன்மார்த்த நிலை ஆகியவற்றை அறிந்தே இவ் வினா கிற்கு நாம் விடை காண வேண்டும். வட இந்தியாவில் சில குறிப்பிட்ட குழுவினர் தம் அன்பர்களை குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக நரபலி கொடுத்தார்களென்பத்கிரகைகளின் வாயிலாக நாம் அறிக்கிறோம்.

பண்டையக் காலத்தில், நரபலி கொடுத்தல் வழக்கமாயிருந்தது என்பதற்கு நமது திருமறையிலேயே சான்றுகளுண்டு. பெணிக்கேயர் முதலிய சாதியார் நரபலி செலுத்தினர் (3 இரா. 3: 37; 17: 31)

உயர்ந்த குடும்பப் பிள்ளைகளை அபாயம் வந்த காலத்தில் கர்த

தேஜிபர் நூற்றாண்டுகளாகக் கடவுளவாச சாங்கி செய்வதற்க்காரப் பலி செலுத்தி வந்தனர் எனக் கிரேக்க சமய ஏடுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாம், முக்குப்பின், ஆகாஸ், மனுசே முதலிய அரசர்கள் காலத்தில் யூதேயாவில் நரபலி வழக்கத்திலிருந்தது. ஆனால் நியாயப் பிரமாணத்தால் தடுக்கப்பட்டிருந்தது தீர்க்காரிகளாலும் கண்டிக்கப்பட்டது எனவே, (1) நரபலியை கடவுள் விரும்புகிறார் என்று ஆபிரகாம் தவறாக விளங்கிக் கொண்டான். (2) தனிபாளுக்கு அக்காலத்தில் உரிமை கிடையாது ஆகி 30: 7 இன் படி குற்றவாளியின் குடும்பமும் அழிக்கப்பட்டது. தன் இஷ்டப்படி தன் மனை எதவும் செய்யும் உரிமை தற்காலக்கிருந்தது.

(3) நரபலி தேவையில்லை என்பதே இவ்வரலாறு போதிக்கின்றது.

EDITORIAL

Too Many Unknowns

Overlaying the political crisis in Sri Lanka, now in its sixth year are varying degrees of confusion and queer turns of political fortune.

Mr. Ronnie de Mel

An object of national focus and debate for some weeks, amidst the simmering political issues, has been *Ronald Joseph Godfrey de Mel* who presented in Parliament on November 17, 1987, [in the peak of the military offensives in the North], his *eleventh budget*, while the government band wagon trundled along with a gaping economic hole of war expenditure which from 1750 million rupees in 1981 had shot up to 11,440 million in 1987. [The cost of the 'terror-war' in Sri Lanka has been estimated at 31 billion rupees during the period 1983—1987]

A potent name during his tenure as Finance Minister, Mr. Ronnie de Mel had thrown into stark relief the uncertain future facing the country, with government expenditure reaching an all time high of 70,000 million rupees a year and revenue standing at 40,000 million, a year.

Touching his budget speech in Parliament last year, with hyperbolic rhetoric, the Minister had said:—

"Like King Canute, we cannot ask the waves to roll backward. Like Chiang Kai Shek, we cannot fight wars by printing more and more money."

But there was little evidence that the chamber in Parliament then rang with applause. Weighed down by the exacerbations of living up to their responsibilities in the country and enmeshed in sibling rivalry (unavoidable perhaps in a crisis), government leaders spent excruciating months (October to December 1987) in a bureaucratic limbo, unable to take firm decisions in many matters of import.

Post—Accord Disclosures

Very few things could, however, be for ever hidden. Press Conferences Radio broadcasts and Interviews, following important events have been useful indicators reflecting the ever widening ripples in the political scene.

The Televised Appeal, following the Accord on 6-8-87, witnessed President Jayawardene making an important disclosure on the Referendum relating to the *Joinder*. Said the President:—

"I have no doubt of the result of the referendum. I intend to ask all, those who are against the joinder to come forward and work with me in the campaign against it."

Former Finance Minister Ronnie de Mel in a Press Interview to the *Sunday Times* [a report of which appeared in the issue of 14-8-88 under the evocative title "*SLFP will win, says Ronnie*"] opened a grim window into the new political arena where he will perform, an arena controlled by the SLFP, having come to "a proper agreement" with the J. V. P. [The adjective 'proper' was possibly an innuendo referring to a 'spurious' agreement with the JVP which made headlines earlier.]

The *Interview* also referred to the former Minister's stand on what his rivals would now consider his achilles heel—the *Indo-Lanka Accord*. Said Mr. de Mel.

"The Accord was sabotaged not only by the LTTE but by certain powerful sections within the government. If not, we would have complete peace in the country by September 1987, the Indian army would have gone by December."

"If not", does not change anything said an eminent psychologist. The gut issue today in Sri Lanka is whether the success of the *Indo-Lanka Accord* has more to do with the time it would take than with the determination of the government to uphold it.

A Gloomy Shadow

In the meanwhile, in the North of the country, a gloomy shadow has been cast into the economic future, by the search for scapegoats for the failure of the PEACE ACCORD to usher in peace in the land. The tragic military confrontations of the IPKF with the LTTE under the name "*OPERATION CHECK-MATE*" did not appear to project the image of a Force trying to give peace a chance in this country.

According to news reports in the "*Weekend*", over 500 Tamil families have fled from the villages of *Ilamarudankulam, Alaikaluthakulam, Nocheikulam, Arumagathanpudukkulam, Panargamam, Thunnukai* and *Mundrumuruppu*, to the Vavuniya town for safety. Some 5000 troops have been deployed in Vavuniya in the operations [checkmate I, II and III] which it is reported, have been undertaken, as a sequel to Defence Minister K. C. Pant's visit to Sri Lanka in May this year and his announcement at a news Conference on 30-5-88, that the IPKF would "prepare the necessary ground-situation" for the Sri Lankan government to conduct the Provincial Council Election for the Amalgamated North and East provinces.

"More guns, less butter" was the simple axiom with which President Reagan summed up a budget which would slant more

(Letter continued from page 1)

the country and many were made refugees is their own land. The youths of the Tamil community were compelled to take up arms as all attempts by their elders to get their rights failed. Many promises and pacts of settlement were kept on the breach and as such the Tamils were sceptical of promises, from whichever source it came from. However, they banked fully on the promises of your country of protection and assistance to win their rights and safeguard their territory. In this background of deceptions and utterances of the President and Ministers of Sri Lanka and that of the biggest opposition Sinhala party in Sri Lanka on the issues of merger of the North and East, colonisation by state carried out in Tamil areas together with the present actions of the I. P. K. F. have created doubts and suspicion in the minds of the suffering Tamils on the sincerity of purpose of India. Some Tamils feel that India is acting in collusion with Sri Lanka to suppress and subjugate the Tamils.

It is the general feeling amongst the public in the North and East that the rank and file of the I. P. K. F. are not aware of the purpose for which they are here. The I. P. K. F. behave as conquerors and/or as occupying forces in enemy area. People arrested in public on suspicion are denied as having been arrested. Some of them are later found as corpses. Some of these released after long periods, narrate harrowing tales of torture. In spite of all these untold sufferings and losses, a considerable percentage of the Tamils still look upto India as their Saviour and protector. But if the present actions and attitudes of the I. P. K. F. conti-

nues, it is needless to say that both the I. P. K. F. and your country would soon lose the confidence and trust of the Tamils here.

Honoured Sir, we are not protesting against actions taken by the I. P. K. F. against the miscreants who attack I. P. K. F. but what we vehemently protest is the killings and injuring of innocent civilian people. India claims that it has the fourth largest and well disciplined army in the world and condemned then the Sri Lankan Forces as the worst disciplined Forces. The actions of the I. P. K. F. here now does not speak well and show them to be no better than the all Sinhala Sri Lankan Forces, if not worse.

Sir, we beg of you to make immediate strict orders against the wanton killings and injuring of innocent civilians.

We are compelled to release a copy of this letter to the Press and mass media of the Radio and Television to set the record straight please.

Yours faithfully,

RECTOR

St. Patrick's College
Jaffna.

ACTING PRESIDENT

Mothers' Front,
Jaffna.

PRESIDENT

Diocesan Council, (Roman Catholic)
Jaffna Diocese.

PRESIDENT

Gurunagar Progressive United Front,
Gurunagar, Jaffna.

ACTING SECRETARY

St. Antony's Fishermen's
Extension Service Society,
Pasayoor, Jaffna.

JUSTICE OF PEACE

and Ex Deputy Mayor of Jaffna.

GENERAL SECRETARY

Old Boys' Association of
St. Patrick's College,
Jaffna.

owards purchase of military hardware than towards growing food. The offensives in Mullaitivu and Vavuniya remind us of what a UN official said of *Cyprus* after the battle between the Greeks and the Turks in 1974. "It was a country economically marked for a generation and psychologically scarred for two generations." In many of the areas now under siege in the North, corn would stand knee-high in the fields at this season of the year.

Elections

It is in this political backdrop that the campaigns in the South for the Presidential Elections [to be held between the 4th of December, 1988 and the 2nd of January 1989] and the bustle for the Provincial Council Election in the North (for the North-Eastern Region as yet uncertain) are gathering momentum.

As to the future President of Sri Lanka, the accomplishment should be one similar to that of Lester Bowles Pearson, Canada's 14th Prime Minister whose term (1963—1968) was the most fractious and boisterous in Canada's history. He kept Canada from falling apart. It was not nation building but nation saving.

As to the bustle of the Indian government over the Provincial Council Election for the amalgamated provinces of the North and East, Indian determination cannot be alone the overriding factor. The legitimate aspirations of the Tamil people, recognised in the *Indo-Lanka Accord* have to be honoured and the relevant clauses of the Accord, containing remedial measures, implemented. The Provincial Council should not be of uncertain potential.

"In politics, you can't hide from people" said Pandit Nehru, India's first illustrious Prime Minister. There cannot be a peculiar blend of pugnacity and compromise in dealing with a people with purpose and meaning in life.

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. 2/J/64/News/87

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sannaganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 26th August 1988 and published by Mr. Alvaspillai Rajasingham, 330, Navalur Road, Jaffna